

**REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16**

Poslovni broj: Usž-1971/20-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda
mr.sc. Mirjane Juričić, predsjednice vijeća, Borisa Markovića i Blanše Turić, članova vijeća,
te više sudske savjetnice Tatjane Ilić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja

protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za
mrežne djelatnosti, Roberta Frangeša Mihanovića 9, Zagreb, radi rješavanja spora između
korisnika i davatelja poštanskih usluga, odlučujući o žalbi tužitelja izjavljenoj protiv presude
Upravnog suda u Splitu, poslovni broj: UsI-353/19-6 od 19. prosinca 2019., na sjednici vijeća
održanoj 22. srpnja 2020.

p r e s u d i o j e

Odbija se žalba tužitelja i potvrđuje presuda Upravnog suda u Splitu, poslovni broj:
UsI-353/19-6 od 19. prosinca 2019.

Obrazloženje

Pobijanom prvostupanjskom presudom odbijen je tužbeni zahtjev tužitelja za
poništenje odluke tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, KLASA:
UP/I-344-08/19-02/64, URBROJ: 376-04-19-4 od 17. srpnja 2019.

Pobijanom odlukom tuženika točkom 1. izreke odbijen je kao neosnovan zahtjev za
rješavanje spora tužitelja s davateljem poštanskih usluga HP-Hrvatska pošta d.d., Zagreb,
Jurišićeva 13, u vezi s rješavanjem prgovora zbog neobavljene ugovorene usluge uručenja
preporučene pošiljke, broj: dok je točkom 2. izreke u ostalom dijelu zahtjev za rješavanje spora korisnika poštanskih usluga u ostalom dijelu odbačen kao
nedopušten.

Tužitelj je protiv pobijane presude podnio žalbu iz razloga propisanih odredbom
članka 66. stavka 1. točke 2. i 3. Zakona o upravnim sporovima, odnosno zbog pogrešno ili
nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi
ponavlja ranije navode i u bitnom ističe da je Hrvatska pošta d.d. obavila necjelovitu
poštansku uslugu jer je prilikom dostavljanja pošiljke prekršila odredbu članka 85. stavka 2.
Zakona o općem upravnom postupku budući da ga je kao primatelja pisma trebala
obavijestiti da nakon neuspjele prve dostave određenog dana i sata bude na mjestu dostave
radi primanja pisma. Ukazuje da je Hrvatska pošta d.d. samo izdala Obavijest o prispijeću
predmetne pošiljke na kojoj ga je obavijestila da će druga dostava biti obavljena „nakon isteka
roka“ (od pet radnih dana, tijekom kojih je tužitelj mogao preuzeti pošiljku u poštanskom
uredu u Splitu) i to „u prijepodnevnim satima“. Smatra da isto nikako ne predstavlja pojma
„određenog dana i sata“ koji propisuje ZUP pa smatra da je Hrvatska pošta d.d. prekršila
odredbu članka 85. stavka 2. ZUP-a i time obavila necjelovitu poštansku uslugu jer se
poštanska usluga koja prilikom svog obavljanja krši zakon ne može smatrati cjelovito

obavljenom poštanskom uslugom. Istiće da je prvostupanjski sud neosnovano poistovjetio uručenje poštanske pošiljke i cijelokupnu poštansku uslugu, radi čega je utvrdio da ne postoje zakonske pretpostavke za tuženikovo utvrđenje odgovornosti Hrvatske pošte d.d. te nije sankcionirao nesporno kršenje članka 85. stavka 2. ZUP-a. Navodi da je uručenje pošiljke samo jedan od segmenata poštanske usluge te da obavljanje usluge uručenja u cijelosti nikako ne znači da je i poštanska usluga obavljena u cijelosti. Istiće da nije podnio zahtjev za rješavanje spora zbog necjelovito obavljene ugovorene usluge, već zbog necjelovito obavljene poštanske usluge. Smatra da je prema članku 2. stavku 1. točki 21. Zakona o poštanskim uslugama, uručenje pošiljke samo jedan od segmenata poštanske usluge i da obavljanje usluge uručenja u cijelosti nikako ne znači da je poštanska usluga obavljena u cijelosti. Istiće da je ispisivanje obavijesti o prispijeću predmetne pošiljke također sastavni dio poštanske usluge jer nezakonito, necjelovito i pogrešno ispisivanje obavijesti o prispijeću pošiljke znači isto takvo nezakonito, necjelovito i pogrešno postupanje s pripadajućom poštanskom pošiljkom.

Smatra da je očigledno da je prekršen zakon na njegovu štetu, slijedom čega predlaže da ovaj Sud poništi pobijanu presudu.

Tuženik u odgovoru na žalbu ističe kako tužitelj u svojoj žalbi pogrešno zaključuje da je pobijana presuda donesena uz pogrešnu primjenu materijalnog prava i krivo iznošenje činjeničnog stanja. Navodi da iz zakonskih odredbi jasno, precizno i nedvojbeno proizlazi da je svaka poštanska usluga ujedno i ugovorena poštanska usluga, s obzirom da pošiljatelj na temelju odredbe članka 31. stavaka 1. i 4. Zakona o poštanskim uslugama ugovara izvršenje pojedine poštanske usluge sa davateljem poštanske usluge. Vezano za navode tužitelja kako je on podnio pritužbu protiv davatelja poštanske usluge Hrvatske pošte d.d., a ne davatelja univerzalne usluge ističe kako je iz odredbe članka 2. stavka 1. točke 6. vidljivo da je davatelj univerzalne usluge HP, davatelj poštanske usluge koji obavlja univerzalnu uslugu u Republici Hrvatskoj na temelju odrcdbc članka 67. Zakona o poštanskim uslugama. Nadalje navodi da iz odredbi Zakona o poštanskim uslugama proizlazi kako se prilikom procjene je li poštanska usluga obavljena u cijelosti, u svakom pojedinom slučaju procjenjuje jesu li od strane davatelja poštanske usluge izvršena zakonom propisana četiri elementa, a to su prijem, usmjeravanje, prijenos i uručenje. Imajući u vidu navedeno, a posebno vodeći računa o odredbi članka 37. Zakona o poštanskim uslugama jasno proizlazi zaključak kako samo u slučaju da zbog pogrešno ispisane obavijesti o prispijeću nije bilo izvršeno i uručenje poštanske pošiljke tada bi se moglo govoriti o necjelovito obavljenoj usluzi, a ne u slučaju kada je uručenje bilo izvršeno. Istiće da su žalbeni navodi tužitelja u cijelosti neosnovani i paušalni.

Predlaže da Sud odbije žalbu i potvrdi prvostupanjsku presudu.

Tužitelj u odgovoru na odgovor tuženika na žalbu ponavlja navode iz žalbe te ističe da obavljanje usluge uručenja u cijelosti nikako ne znači i da je poštanska usluga obavljena u cijelosti. Smatra neosnovanim navode tuženika da kako bi se u slučaju neizvršavanja uručenja pošiljke radilo necjelovito obavljenoj poštanskoj usluzi jer ako pošiljka nije uručena onda poštanska usluga uopće nije obavljena. Istiće da prigovori korisnika poštanskih usluga se podnose tuženiku protiv HP-a kao davatelja poštanske usluge, dok je poštanska usluga ona usluga koja uključuje svako postupanje sa poštanskim pošiljkama.

Žalba nije osnovana.

Ispitujući pobijanu presudu u dijelu u kojem je osporavana žalbom i u granicama razloga navedenih u žalbi te pazeći na ništavost po službenoj dužnosti sukladno odredbi članka 73. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.), ovaj Sud je utvrdio da nisu osnovani žalbeni razlozi zbog kojih se presuda pobija.

Iz podataka spisa predmeta proizlazi da je tužitelj tuženiku podnio zahtjev za rješavanje spora u vezi odluke Povjerenstva za pritužbe potrošača Hrvatske pošte d.d. kojim je odbijena njegova pritužba zbog necjelovito obavljene ugovorene usluge uručenja preporučene pošiljke, broj: **odnosno da Hrvatska pošta d.d. postupa protivno članku 85. stavku 2. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, 47/09.-dalje ZUP).**

Uvidom u dokumentaciju spisa prvostupanjski sud je utvrdio da je pokušana dostava preporučene pošiljke dana 5. listopada 2018., pri čemu tužitelj nije zatečen na adresi, radi čega mu je ostavljena Obavijest o prispijeću pošiljke, vremenu i mjestu u kojem predmetnu pošiljku može preuzeti, u kojoj je naznačeno da će drugi pokušaj dostave biti nakon isteka roka od 5 radnih dana od dana ostavljanja obavijesti u prijepodnevnim satima. Kako predmetna pošiljka nije preuzeta u ostavljenom roku, druga dostava pokušana je 16. listopada 2018., kada tužitelj ponovno nije zatečen na adresi pa mu je predmetna pošiljka istog dana uručena ubacivanjem u njegov poštanski sandučić.

Odredbom članka 54. stavka 1. Zakona o poštanskim uslugama (Narodne novine, 144/12., 153/13. i 78/15.) propisano je da korisnik poštanskih usluga može podnijeti pisani prigovor davatelju poštanskih usluga u slučaju gubitka poštanske pošiljke, prekoračenja roka za prijenos i uručenje pošiljke, u slučaju kada davatelj poštanskih usluga nije obavio uslugu ili je nije obavio u cijelosti te u slučaju oštećenja, odnosno umanjenja sadržaja pošiljke, u roku od tri mjeseca od dana predaje poštanske posiljke u unutarnjem prometu, odnosno u roku od šest mjeseci u međunarodnom prometu.

Prema odredbi članka 55. stavka 1. Zakona o poštanskim uslugama, u slučaju spora između korisnika i davatelja poštanskih usluga u vezi s rješavanjem prigovora iz članka 54. ovoga Zakona, korisnik poštanskih usluga može podnijeti zahtjev za rješavanje spora Agenciji u roku od 30 dana od dana dostavljanja pisanog odgovora povjerenstva za pritužbe potrošača iz članka 54. stavka 5. ovoga Zakona. Zastara osporene tražbine ne teče za vrijeme rješavanja spora pred Agencijom.

Imajući u vidu dokumentaciju u spisu predmeta i navedene zakonske odredbe, ovaj Sud smatra da je prvostupanjski sud pravilno odbio tužbeni zahtjev ocijenivši zakonitim rješenje tuženika kojim je odbijen zahtjev tužitelja za rješavanje spora između tužitelja kao korisnika poštanske usluge i Hrvatske pošte d.d.

Pravilno je prvostupanjski sud zaključio da je tuženik pravilno ocijenio da je Hrvatska pošta d.d. postupila sukladno odredbi članka 85. ZUP-a jer je tužitelju pošiljka nakon obavijesti o prispijeću pošiljke, prilikom druge dostave uručena ubacivanjem u poštanski sandučić, a što se sukladno članku 85. stavku 5. ZUP-a smatra uredno obavljenom dostavom. Time je ostvarena temeljna svrha dostave, a to je predaja pismena osobi kojoj je namijenjeno te su stoga prigovori tužitelja o necjelovito obavljenoj usluzi neosnovani. Pri tome pogrešno tužitelj smatra da je odlučno za zaključak da je necjelovito obavljena poštanska usluga činjenica da je na obavijesti umjesto precizno određenog dana i sata, kao vrijeme dostave naznačeno „nakon proteka navedenog roka u prijepodnevnim satima“ jer samo ispisivanje obavijesti ne može se zasebno razmatrati niti čini posebnu poštansku uslugu. Pravilno navodi tuženik da su ispunjene sve pretpostavke navedene u članku 2. stavku 1. točki 21. Zakona o poštanskim uslugama koji definira pojam poštanske usluge, kao usluge koja se odnosi na prijam, usmjeravanje, prijenos i uručenje poštanske pošiljke. U situaciji u kojoj je svaki ovaj segment obavljen ne može se govoriti o necjelovitoj obavljenoj poštanskoj usluzi iz članka 54. Zakona o poštanskim uslugama. Stoga prigovor tužitelja o pogrešno ispisanoj obavijesti unatoč kojima je u konačnici dostava izvršena nije odlučan i ne podliježe nikakvoj odgovornosti davatelja usluge.

Ovaj Sud nalazi i da je pravilno prvostupanjski sud ocijenio da je tuženik na temelju odredbe članka 41. stavka 2. ZUP-a ispravno odbacio kao nedopušten zahtjev tužitelja u preostalom dijelu odnosno dijelu u kojem traži poništenje nezakonitih odluka zainteresirane osobe i Povjerenstva, te utvrđivanje odgovornosti nadležnih osoba Hrvatske pošte d.d.

To stoga što je tuženik pravilno obrazložio da nije nadležan za provedbu nadzora nad radnicima Hrvatske pošte d.d. niti za njihovo sankcioniranje, kao i da nije nadležan za poništavanje njihovih odluka već je samo za dio zahtjeva koji se odnosi na poštansku pošiljku ili uslugu za koju je prethodno proведен postupak sukladno odredbama članka 54. Zakona o poštanskim uslugama.

Prema ocjeni ovog Suda, žalbeni prigovori tužitelja nisu od utjecaja na drukčije rješenje ove upravne stvari, zbog čega ovaj Sud nije našao osnove za usvajanje žalbe.

Kako tužitelj razlozima navedenima u žalbi nije doveo u sumnju zakonitost pobijane presude niti je ovaj Sud utvrdio postojanje razloga na koje pazi po službenoj dužnosti, trebalo je stoga temeljem odredbe članka 74. stavka 1. ZUS-a žalbu odbiti kao neosnovanu.

U Zagrebu 22. srpnja 2020.

Predsjednica vijeća
mr.sc. Mirjana Juričić, v.r.

Za točnost otpravka – ovlašteni/službenik:
Tanja Nemčić

